

هرکس برده ی مسلمانی را آزاد کند، خداوند متعال در برابر هر عضو آن برده، يك عضو او را از آتش دوزخ نجات خواهد داد.

از ابوهریره رضي الله عنه روایت است که رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمودند: «أَيُّمَا رَجُلٍ أَعْتَقَ امْرَأً مُسْلِمًا، اسْتَقَدَّ اللَّهُ بِكُلِّ عُضْوٍ مِنْهُ عُضْوًا مِنْهُ مِنَ النَّارِ»: «هرکس برده ی مسلمانی را آزاد کند، خداوند متعال در برابر هر عضو آن برده، يك عضو او را از آتش دوزخ نجات خواهد داد».

[صحیح است] [متفق عليه]

در این حدیث ابوهریره رضي الله عنه خبر می دهد که رسول الله صلى الله عليه وسلم فضل آزاد کردن برده و رها نمودن او از بردگی را بیان می کند که از بزرگ ترین عبادات و عوامل نزدیک شدن به الله متعال و از اسباب نجات از آتش دوزخ می باشد. لذا اگر کسی برده ای را جهت کسب رضایت الهی آزاد کند، پاداش وی این است که الله متعال او را از آتش دوزخ نجات می دهد. چون پاداش ها از جنس اعمال هستند. اما این از آن جهت است که برده در حکم معدوم است، چون هیچ تصرفی در مورد خود ندارد بلکه کاملاً در اختیار دیگری است مانند چهارپایی که از خود اختیار ندارد و اختیار او به دست کسی دیگر است؛ بنابراین آزاد کردن وی مانند بیرون آوردن او از عدم به وجود می باشد. چون با آزاد شدن، از زبان بردگی رهایی یافته و مالک خود و منافع آن بوده و اختیارش به دست خودش می باشد و به هر ترتیبی که بخواهد با تکیه بر اراده و اختیارش در امور مربوط به زندگی اش در محدوده ی شریعت تصرف می کند.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/64703>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

